

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו
מבארו של הצדיק המופלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנעהניטש
בורה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסטרעטין (מגו"כ בעיר בודאפעשט)

גליון י'
חג הפסח

על פי הבאר

בעומדנו בסיעתא דשמיא בפתח הגליון העשירי, ראינו לנכון ליתן רווח להתבונן ולהודות לה' בתוככי עם סגולה קוראי הגליון.

ב"ה מיום שיצא לאור עולם גליון הבכורה, אנו מקבלים תגובות רבות ורבים אומרים מי יראני טוב ומבקשים לקבל את הגליון ולהתבשר מצוף תורתו של רבינו ומאמרותיו הנעימים. גם בקשר למדור זה המבקש לגלות את מקחו של צדיק ותולדותיו בקודש נמסרו הערות והארות שונות. כמו כן פנו רבים בהתענינות רבתית בקשר לסגולת ציון הקודש וכוח ההשתטחות והתפילה שם לפעול ישועות בכל העניינים.

בחסדי ה' זכינו שבתקופה האחרונה עברו כמה וכמה קבוצות ויחידים דרך ציון רבינו בבודאפעשט יצ"ו וזכו לשפוך שם שיחם ולהשתטח על קברו. במקביל מיום ליום מתגלה לעינינו מה גדול כוחו של אותו צדיק להשפיע ישועות ורפואות על בני ישראל כאשר העידו צדיקי דורו, ובזמן קצר זה הגיעו לשולחן המערכת הרבה סיפורים ועובדות על ישועות מופלאות בכמה עניינים (ובמיוחד בענייני הזיווגים אשר הם נודע כוחו הגדול) שהגיעו הן על אלו שהתפללו שם והן על אלו שהשתתפו בהוצאות הפצת דברי תורתו של רבינו.

ובזה נצא בקריאה של חיבה לקראת הילולות רבותינו הקדושים באונגארין ובפולין הבעל"ט בזמן הקרוב לכל אחינו בני ישראל הזוכים להשתטח על קברם, לעשות את דרכם דרך ציון הקודש של רבינו זי"ע להביא הברכה והישועה על נפשותיהם ולעורר רחמים על הכלל ועל הפרט, ובודאי תעמוד להם זכותו של צדיק נשגב זה להתברך בכל מילי דמיטב.

לחודש ניסן

הצירוף לחודש ניסן הוא מהפסוק "ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך" (תהילים צו, יא). כי עתה כשבני ישראל שרויים בגלותם והם נרדפים ע"י אומות העולם האומרים "איה נא אלוהיהם" (שם קטו, ב) וסוברים שהעולם הפקר ח"ו, על כן רק בשמים ניכרת מלכותו ושורה שם השמחה, אבל כשיגאל השי"ת את עמו במהרה וכמו שאמרו רבותינו "בניסן עתידין להיגאל" (רי"ה יא, ב), אזי תגל הארץ, היינו שגם בארץ יתגלה כבוד ה' ותרבה הגילה, והטעם, כיון שגם ויאמרו בגוים ה' מלך.

(נר אברהם ודגל מחנה יהודה פסח)

לחג הפסח

ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף (שמות יב, ז)

ומשה רבינו אמר לישראל בסדר ההפוך, והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות (שם כב) שהקדים המשקוף תחילה, וכבר דקדקו בזאת קמאי, זי"ל שהשי"ת רצה לרמוז לישראל שידעו שלא יצאו ממצרים בזכות אלא בזכות משה ואהרן, והדברים מפורשים במדרש (שמי"ר טו, ג) א"ר לוי מלמד שהיה הקב"ה חוזר ומבקש באיזה דבר לגאול את ישראל ולא היה מוצא, עד שמצא זכותו של משה ושל אהרן והיא עמדה להם.

והנה שתי המזוזות מרמזין על משה ועל אהרן, והמשקוף מרמז על הקב"ה שהיה חוזר ומבקש זכות לגאול את ישראל, ולכן אמר השי"ת מתחילה ונתנו על שתי המזוזות כדי שידעו ישראל שרק בזכות משה ואהרן נגאלו. אבל משה רבינו בענוותנותו חס על כבוד קונו ואמר להם שיתנו על המשקוף תחילה, כי אלמלא רצון השי"ת שנתעורר לגאלם, איך היה אפשר להיגאל, ע"כ הקדים כבוד השי"ת תחילה.

(דגל מחנה יהודה בא בשם הרה"צ ר' אורי מקנעהניטש בן רבינו)

לשביעי של פסח

הים ראה וינזם (תהילים קיד, ג)

ובמדרש מה ראה – ראה ארונו של יוסף יורד לים. (מדרש תהילים וילקוט שמעוני)

יש לבאר, לפי שאמרו במדרש (מד"ר כא, ז) וכיון שהלך לקרוע את הים לא קבל עליו להקרע. אמר לו הים מפניך אני נקרע, אני גדול ממך שאני נבראתי בשלישי ואת נבראת בששי. וכיון שראה ארונו של יוסף שהיה קטן מכל אחיו, ומכל מקום היה לאביו בן זקונים וכמו שכתב בתרגום ארי בר חיים הוא ליה שמסר לו כל תורתו שלמד אצל שם ועבר, הרי מצינו שגם אם הוא קטן משאר אחיו, אם גדול הוא מהם בחכמה הוא חשוב מהם. וזהו מה שראה הים שאף שהוא גדול ממשה בימים, מכל מקום עליו להיכנע בפני משה שגדול הימנו בחכמה.

(נר אברהם ודגל מחנה יהודה פסח)

מבאר הישועות

מספר ידידנו מוה"ר א. ג. הי"ו:

בשבועות האחרונים שעל"ט ראיתי את גליונות אלו ונשתוממתי לראות ולשמוע אודות גודל סגולת התפילה על קברו של הרה"ק מקנעהניטש זי"ע.

בינתיים גם שמעתי מכלי ראשון מכמה ידידים ומכרים שהפילו תחינתם שם בזמן האחרון ונענו בקשותיהם בישועות מופלאות.

חשקתי מאוד להגיע לשם להתפלל אף אני על אחת מבנות משפחתי שהמתינה לזיווגה כבר תקופה ארוכה, אך נבצר ממני לנסוע עד לשם בעת הזו.

יום אחד שמעתי שאחד מבני משפחתי נמצא במדינת אונגאריה. התקשרתי אליו וסיפרתי לו על ציון המצוינת זה ועל כוח התפילה שם, וביקשתי לנסוע לשם ולהתפלל על בת משפחתי שתמצא זיווגה מהרה. הוא עשה שליחותו ונסע לשם להתפלל עליה במיוחד.

תיכף אחר זמן קצר הציעו הצעה חשובה ובסייעתא דשמיא בשבוע האחרון התארכה למזל טוב.

רבינו נטמן בבית"ח הארטאדאקסי בבודא.
לתועלת הנוסעים כתובת הציון היא:
Csörsz u. 55, 1124 Budapest
בשביל המרכזי בצד ימין קברו של הגאון רבי
קאפיל רייך אב"ד בודאפטסט, בהמשך
בשורה יותר פנימית מצד ימין קבר רבינו.

הגליון יו"ל בסיוע של
מוה"ר שלמה בן מאטיל חי"ו
זכות רבינו תעמוד לו להצלחה בכל העניינים

הוצאות הגליון נתנדבו
לזכות שמחה בונם בן שרה צירל
לזיווג הגון בקרוב

באר המעשיות

מעשה לחג הפסח

פעם אחת נסע הרב הקדוש רבי לייב שרה"ס זי"ע עם משמשו הנאמן ר' עזריאל לעיר ווילנא, ובדרך לשם סמוך לעיר ג' פרסאות היה בית מזיגה של יהודי אחד, וסרו להתאכסן שם.

ויהי בבוקר שלח הצדיק את משמשו לקרוא לפניו את בעל הבית. כשבא אליו פנה ואמר לו, לך נא לרחוב הנכרים, וקרא לי את נסיך פלוני ואמרו לו שבבית האכסניא שלך נמצא כעת יהודי בשם "לייב בן שרה", והוא מבקשו שיבוא אליו תיכף. גלגל עליו בעל הבית, שלא ידע את רום מעלתו, ואמר: האם יצאתי מדעתי לעשות כזאת? הרי כל יהודי שנכנס לרחוב הנכרים ספק אם יצא בשלום, והנסיך – הלא הוא נכרי שמעולם לא ראה צורת ישראל, זאת ועוד – הלא הוא בן מלכים נכבד ביותר, ואם אבוא אליו ואעשה כפקודת מר ואצווהו לבוא לפני יהודי אחד הקורא לו הרי אני מתחייב בנפשי. גער בו הצדיק ואמר, הלא תדע מי אני? אני לייב בן שרה ואם לא תמלא בקשתי תתחרט. באותה שעה נחלו פתאום בחולי קשה רעייתו ושני בניו של בעל המזיגה ונפלו למשכב. ראה האיש אשר הוא בסכנה גדולה ורץ אל הצדיק ואמר לו, אני מוכן לעשות ככל אשר יצונו הרבי, ובלבד שישור מעלי את המגפה הזאת. השיבו הצדיק, הודרו נא לקרוא מהרה לנסיך ובני ביתך יתפאו מיד.

הלך האיש בחד גדול לרחוב הנכרים ולא ארע לו דבר. פנה בחיל ורעדה להיכנסו של הנסיך, הקיש על שער ארמונו ואמר אל המשרתים שהוא צריך לנסיך. הלכו המשרתים וספרו לנסיך שיהודי אחד טוען שדבר לו אליו והנסיך אמר שיביאוהו לפניו. כבואו אליו פתח היהודי ואמר ככל אשר צוה עליו הרבי. ויהי כשמוע הנסיך את שמו של הצדיק נבהל מאוד ואמר, הנני הולך, הנני הולך. המתן נא כמה רגעים עד אשר אתלבש ואבוא עימך. האיש עמד כמשתומם והנסיך התלבש בחיפזון ובא עמו ברגליו, ולא כמנהגו בעגלה שלו, והלך מהרה את כל הדרך. כששב לבית האכסניא צוה הרבי על היהודי שילך לביתו לדרוש בשלום בני ביתו החולים ואת הנסיך קרא לחדרו ודיבר עמו ביחידות כמה רגעים. הנסיך שב לביתו ומיד פקד הרבי על המשמש ר' עזריאל לחבוש הסוסים ונסעו משם. כששב הנסיך לביתו התבונן בכל אשר קרהו ותמה על עצמו שיהודי זקן אחד מלאו ליבו להטיל עליו אימה עד שגרם לו לרוץ אליו בהכנעה, ושלא מיד אנשי חיל ללכת לאכסניא ולהביא את הזקן לפניו אך עד שהגיעו לשם נוכחו לראות שהיהודי נעלם מהם והלך לדרכו.

לימים, התקרב חג הפסח ועבדו הנכרי של היהודי בעל האכסניא נאבד, והכמרים העלילו על היהודי שהוא שחטו כי נצרך לדם נוצרי ללוש בו המצות. תיכף חבשוהו בבית האסורים ויסרוהו ביסורים קשים ומרים בשביל שיודה במעשה. משגברה סאת עינויו ולא יכול לשאת אותם אמר טוב מותי מחיי והודה בכל אשר דרשו, ונחתם דינו למיתה רח"ל, אבל עדיין נדרשו לחתימת הנסיך. כשהביאו את פסק הדין לפני הנסיך אמר, אני זקוק לנסוע ליריד של סוסים במקום פלוני לקנות לי איזה סוסים ויודע אני שיהודי פלוני הוא מבין גדול על סוסים, ולכן אני רוצה שיצטרף אליי לנסיעה זו ואני אערוב בעדו, וכשנשוב אמסור אותו בחזרה לידי הכמרים ואז איך שישפטו דינו אתן חתימתי. כן עשה הנסיך ונטל עמו היהודי לנסיעה זו, והלכו עמם שומרים מזוינים לשמור שלא ימלט היהודי מאיתם.

הגיעו לשם ולפתע ראה היהודי את עבדו הנזכר, בריא ושלם ומהלך על שתי רגליו כאחד האדם. עוד האיש עומד בתדהמה והעבד רץ אליו ונפל על ברכיו ואמר, כה שמחתי אדוני שבאת להשיבני לביתך. שאלו אדוני, מדוע ברחת מביתי? והיכן היית עד כה? בכה העבד ואמר, טוב אתה לי מאב ואם והאיך אברח מביתך, אלא שהכומר הסית אותי ליסע לאיזה מקום רחוק והוא ייטיב לי, וכשסירבתי שוב ושוב נטל אותי בכוח ליל אחד והעלה אותי על העגלה והביאוני לפה באונס. מאז אני נע ונד ואין לי במה להחיות נפשי, גם אין לי כסף לקנות דברי מאכל ואיני יכול לשוב לביתך היות והדרך רחוקה מאוד. אבל בלילה זה בא אליי יהודי זקן ומשרתו, והושיבני בעגלתו והביא אותי לכאן. בלילה ישנתי בעגלה ובבוקר אמר לי צא ובקש את אדונך הנמצא פה על היריד. ועתה אנא השב אותי לביתך.

היהודי הבין מיד שזה מעשהו של אורחו הזקן המופלא ומיד לקח את הנכרי לבית מזיגה ושילם בעדו שיאכילו וישקו אותו, ואחר כן הלך לסייע לנסיך בקניין בהמותיו ושמו פעמיהם לשוב לביתם. משהחלו לנסוע אמר להנסיך שיש כאן עגלון אחד ממכריי והוא מומחה גדול במלאכתו, וניאות הנסיך לטלו עמהם להנהיג העגלה. בהיותם בדרך אמר הנסיך ליהודי, האם זוכר אתה שבאת פעם לקרוא לי בשליחות איזה זקן, אמר היהודי אכן. אמר לו הנסיך: עתה אגלה לך מה ששוחח עמי אז, אם כי איני מבין כוונתו. הרב הזקן אמר לי, אבקשך דבר פעוט אחד. כישביאו אליך פסק דין למיתה על יהודי זה לחתום עליו, תאמר שמקודם תסע עמו להיריד ואח"כ תמלא בקשתם. כשהביאו אליי את פסק הדין לחתום עליו נוכחתי לדעת כי רוח אלוקים מפעמת בו ומיהרתי לעשות בקשתו. אבל עתה הרי כמעט שבנו לביתנו ומה הועלנו איפה בזה? נתרגש היהודי ואמר, כשנבוא העירה לפני השופטים והעדים המכירים את משרתי תבין את כוונת איש הפלא הלו. תדע שעגלון זה הוא המשרת שנאבד והעלילו שהרגתי אותו והכומר הוא שהעלים אותו למרחקים. נשתומם הנסיך וקרא, עתה ידעתי כי יש אלוקים בישראל. אבל אמור נא לי, מה היה לך שהודאת בעלילה זו? בכה היהודי לפניו ואמר, כי כש כלל הסבל לסבול היסורים האימים, וזה לך האות על כל עלילות שונאינו וההודאות המדומות. והנסיך חקר את המשרת על הדבר והוא סיפר את כל אשר קרהו ולא כיחד דבר. בבואם העירה ערך הנסיך את המשפט והוציא המשרת לפני העדים והכומר שלא יכלו להכחישו, ולבסוף הודו במעשיהם השפלים, והנסיך הוציא משפט היהודי לאור והעניש אותם תחתיו. כן יאבדו כל אויביך ה'.